

Vesperviering vrijdag 17 december 2021

voorganger: Lidwien Meijer

lector: Yvonne Buys en Tony de Kaper

muziek: Leo de Kaper (zang) en Wim van der Steen (piano en zang)

camera: Jan Voorbraak

Muziek

Het is 17.00 uur: we steken de kaars aan.

Welkom en Inleiding

Van harte welkom, vanmiddag, een paar uur eerder dan anders.

Het is nog licht. Wat fijn dat u weer gekomen bent. We zijn hier samen in de Naam...

Het is bijna kerstfeest, we naderen het licht van kerstfeest.

En in het evangelie van Lucas staat dat bijzondere verhaal van de ontmoeting van Maria en haar nicht Elisabeth.

Elisabeth, een oudere vrouw uit de stad Jeruzalem, de vrouw van Zacharias de tempeldienaar, en haar nicht Maria, de jonge vrouw uit Galilea. Twee verschillende persoonlijkheden, in leeftijd alleen al. Maar ze ontmoeten elkaar, ze herkennen elkaar. Over ontmoeting gaat het vandaag, in een tijd waarin we de ontmoetingen ook dikwijls hebben moeten missen, door de pandemie.

En dat is moeilijk. Want echt ontmoeten is een rijke ervaring, je groeit ervan, je leert ervan, we leven ervan. We worden meer mens.

Dat gebeurt ook bij deze twee, Maria en Elisabeth.

Korte stilte

Lied: De nacht loopt ten einde (*Gezangen voor Liturgie, nr. 427*)

De nacht loopt ten einde,
de dag komt naderbij.

Het volk dat woont in duisternis
zal weten wie zijn heiland is.
Onverwacht komt van heinde en ver
de mensenzoon, de morgenster.

Zie naar de boom, die leeg en naakt
in weer en wind te schudden staat;
de lente komt, een twijg ontspruit,
zijn oude takken lopen uit.

Tekens aan sterren, zon en maan,
hoe zal de aarde dat bestaan?
Zo spreekt de Heer: verhef u vrij
want uw verlosser is nabij.

Een twijgje weerloos en ontdaan,
zonder gestalte, zonder naam.
Maar wie gelooft verstaat het wel.
Dat twijgje heet: Emmanuel.

Wanneer de zee bespringt uw land
en slaat u 't leven uit de hand,
weet in uw angst en stervenspijn:
uw dood zal niet voor eeuwig zijn.

Die naam zal ons ten leven zijn.
Een zoon zal ons gegeven zijn.
Open uw poorten metterdaad
dat uw verlosser binnengaat.

Openingsgebed

We bidden psalm 25-4 (uit: *Verzameld Liedboek, Huub Oosterhuis*)

Naar U klimt mijn ziel.
Richt mij.
Beur mij op.

*Ik verlang naar jou.
Jij beschaamt mij niet.*

Wek uw kracht in mij,
dat ik mij bevrijd;
*dat ik niet ontzet,
zoveel kwaad in zicht,
wegkruip in de kuil,
wegkom in de droom.*

“Er zij licht”, spreekt Gij,
“er zij deze dag”.

*Doe uw woord gestand.
Spreek.
Opdat ik leef.*

We zingen psalm 80 (Voor wie wachten, *Henk Jongerius*)

Verlos ons, laat er vrede komen,
vervul wat mensen dromen.

Herder van Israël. hoor ons,
die troont op de Kerubs, verschijn in luister,
laat uw kracht zien aan uw mensen
en kom ons bevrijden.
God van de heerscharen, keer ons lot,
zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard.

Bescherm wat uw eigen hand geplant heeft,
het stekje dat Gij gekweekt hebt.
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,
op het kind dat door U groot werd.
Nooit meer zullen wij U verlaten ,
bewaart gij ons leven, wij prijzen U.

Evangelielezing – Lucas 1, vers 39-45

Enkele dagen na de aankondiging van de geboorte van Jezus vertrok Maria met spoed naar het bergland, naar een stad van Juda.
Zij ging het huis van Zacharias binnen, en begroette Elisabeth.

Meteen toen Elisabeth de begroeting van Maria hoorde,
sprong het kind op in haar schoot.
Elisabeth werd vervuld met heilige Geest.
Ze riep met luide stem:
‘Gezegd ben jij onder de vrouwen,
en gezegd is de vrucht van je schoot.
Waar heb ik het aan te danken dat de moeder van mijn Heer bij mij komt?
Op het moment dat je groet mij in de oren klonk,
sprong het kind van blijdschap op in mijn schoot.
Gelukkige vrouw, zij die gelooft!
Wat haar namens de Heer is gezegd, zal in vervulling gaan.’

Gezongen acclamatie: Lied van Zacharias (*Gezangen voor Liturgie, nr. 600*)

Een schoot van ontferming is onze God,
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.
Hij is ons verschenen
toen wij in duisternis waren, in schaduw van dood.
Hij zal onze voeten richten
op de weg van de vrede.

Overweging

Het bezoek van Maria en haar nicht Elisabeth. Een verhaal van alle tijden. Ik moest bij dit verhaal denken aan een favoriet tv-programma van mij. Hello Goodbye.
Mensen ontmoeten elkaar op Schiphol. Ouders zien hun kind weer terug, na een avontuurlijke trektocht. Of ouders zwaaien hun kind uit die zo’n tocht gaat maken. Geliefden zien elkaar weer. Er is verdriet en bezorgdheid bij afscheid, er is vreugde en ontroering bij de thuiskomst. Je ziet mensen op hun beste momenten: je ziet hoeveel ze voor elkaar betekenen. Je ziet hoe mensen elkaar tot steun zijn, elkaar troosten en aanmoedigen.
Hartverwarmend zeggen we dan.
Over een bijzondere ontmoeting gaat het vandaag ook in de lezing. Het bezoek van Maria aan haar nicht Elisabeth.
De twee nichten voelen hun lotsverbondenheid, allebei zwanger. Ze stralen. Ze zijn ook verwonderd, over hun toestand, die zo onbestaanbaar, zo ongelooflijk is. Het kind springt op in mijn schoot, zegt Elisabeth.
Wees gegroet, gij zijt de gezegende onder de vrouwen, zegt ze ook tegen Maria. We zeggen het haar na in het Wees gegroet. Eigenlijk zegenen ze elkaar.
Zegenen is een prachtig begrip. Het is elkaar bevestigen in je bestaan. Je mag er zijn. En ik wens je het goede toe op je weg. Een zegen geeft kracht. Mensen zegenen ook zichzelf. Als je een kruisteken maakt zegen je jezelf. Een voetballer zegent zichzelf als hij een kruisje slaat aan het begin van de wedstrijd. Hij wil daarmee zeggen: ik kan het niet alleen, ik ben onderdeel van iets dat groter is dan ik... al ben ik nog zo succesvol en rijk.
Maria en Elisabeth.
Ze worden allebei voor het eerst moeder. Elisabeth is een stuk ouder. Maria is jong, maar zij heeft ook een bijzonder verhaal.

Deze korte passage wil ook vertellen dat we dat zelf ook kunnen, elkaar in het licht zetten, elkaar zegenen. Dat is niet vanzelfsprekend natuurlijk. Je kunt elkaar ook vervloeken, elkaar het licht niet gunnen, elkaar het duister toewensen.

Iets wat daartussenin ligt, kennen we ook wel. 'Ik heb veel mensen gesproken, maar ik heb niemand ontmoet', denk ik wel eens. Dat gebeurt als er geen balans is tussen spreken en luisteren, of als je te weinig herkent in die andere persoon. Het omgekeerde gebeurt gelukkig ook. Soms denk je dat je niets te delen hebt, maar als je even rustig de tijd neemt, blijkt er meer te zijn, dan gedacht. En de vreugde die zo'n echte ontmoeting dan geeft, het rijke gevoel, dat is niet te koop... staat niet bij de kerstspullen in de winkel.

Deze vreugde laten vandaag Maria en Elisabeth zien. Maria zal in het vervolg van het evangelie van Lucas dat bijzondere gezang laten horen: Magnificat. Mijn hart zingt hoog de Heer... We gaan er zo aanstonds naar luisteren. Het is van alle tijden. Ook van onze tijden. Mogen wij nog vele mooie ontmoetingen meemaken in deze tijd en in al onze tijden, met familie en bekenden, en met onbekenden, verrassend en warm.

Mogen we elkaar daardoor laten groeien in Gods licht, steeds opnieuw.

Amen.

Meditatieve muziek

Wierook

Voorbeden

Gezongen acclamatie: Adem ons open (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 676*)

Laat onze woorden stijgen voor uw gezicht als wierook,
zie in ons het verlangen een mens te zijn van U.

Kom, adem ons open, kom, adem ons open,
adem ons open.

Zo vlak voor het feest van Kerstmis,
bidden wij tot God, dat Hij ons opent voor het grote mysterie.
van zijn menswording in Jezus, van zijn menswording in ieder van ons.

Voor ons allen die uitzien naar het kerstfeest
dat het feest ons veel goeds mag brengen
dat het beste in ons naar boven mag komen,
in echte ontmoetingen, in momenten van gedeelde vreugde
Dat zo het kind ook in ons geboren mag worden.
Laat ons zingend bidden...

Voor alle mensen die opzien tegen het kerstfeest
dat ze mogen ervaren dat het licht er toch is
voor ons allemaal.
Dat er lichtdragers zijn, op onverwachte plaatsen.
dat er warmte en verbondenheid is, geven en ontvangen.
Laat ons zingend bidden...

Voor alle vrouwen die als Maria en Elisabeth uitzien naar de geboorte van een kind
Dat het kind ontvangen mag worden in liefde en warmte
Dat het mag opgroeien in vrede onbezorgdheid.
Dat dit voorop mag staan.
Laat ons zingend bidden..

Intenties

Liefdevolle God, luister naar ons bidden,
maak ons stil van binnen
vervul ons van uw aanwezigheid,
zodat wij aanwezig kunnen zijn voor anderen
naar het voorbeeld van Jezus uw Zoon, naar wie wij uitzien.

Opsteken kaarsjes

Lied: Ik zing van ganser harte (*Gezangen voor Liturgie, nr. 163*)

Ik zing van ganser harte voor de Heer,
ben opgetogen om mijn God en Redder,
want Hij had oog voor mij, zijn dienaar,
maar wie ben ik dat Hij mij heeft gevraagd.

Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen
dat Hij zo grote dingen aan mij deed,
en alle eeuwen stemmen met mij in:
de Heer is machtig en zijn Naam is heilig.

Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade
naar allen die eerbiedig met Hem leven;
genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed,
al onze eigenwaan ontmaskert Hij.

Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen,
arme en kleine mensen maakt Hij groot,
wie honger hebben geeft Hij overvloed,
en rijken stuurt Hij heen met lege handen.

Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven,
altijd bezorgd om Israël, zijn dienstknecht.
Zo had Hij het beloofd aan onze Vaders,
aan Abraham en aan zijn volk voorgoed.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd, uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Wees gegroet

Wees gegroet, Maria, vol van genade,
de Heer is met U,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen, en
gezegend is Jezus, de vrucht van Uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God,
bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood,
Amen.

Slottekst (*Manu Verhulst*)

Een lichtje in de Advent doen branden
is in deze wereld durven zeggen
dat er iemand is
die naast je in het leven staat.
Dat er iemand is
die je heeft leren lachen als de zorgen nijpen,
die je heeft leren kijken naar de zorgen van anderen,
die je heeft leren leven met een groot verlangen
om simpelweg een 'goed mens' te zijn.

Een lichtje in de Advent doen branden
is in deze wereld durven zeggen
dat er niemand is die enkel op eigen benen kan staan
en dat de ene de andere niet kan missen.
Het is beleven dat we aan elkaar gebonden zijn met handen en voeten
en weten dat wij alleen op die manier gelukkig kunnen zijn.

Mededelingen

Zegen

De zegen van de God van Sara en van Abraham,
van Maria en Elisabeth
de zegen van de Zoon uit Maria geboren
de zegen van de Heilige Geest die over ons waakt
als een moeder over haar kinderen
zij met ons allen, Amen.

Lied: O kom, o kom, Immanuel *(Gezangen voor Liturgie, nr. 512)*

O kom, o kom, Immanuel,
verlos uw volk, uw Israël,
herstel het van ellende weer
zodat het looft uw naam, o Heer.
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel.

O kom, Gij wortel Isai,
verlos ons van de tyrannie,
van alle goden dezer eeuw,
o Herder, sla de boze leeuw!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel.

O kom, o kom, Gij Orient,
en maak uw licht alom bekend;
verjaag de nacht van nood en dood,
wij groeten reeds uw morgenrood.
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel.

O kom, Gij sleutel Davids, kom,
en open ons het heiligdom;
dat wij betreden uwe poort,
Jeruzalem, o vredesoord!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel.

O kom, die onze Koning zijt,
in wolk en vuur en majesteit,
Adonai, die spreekt met macht,
verbreek het duister van de nacht!
Weest blij, weest blij, o Israël!
Hij is nabij, Immanuel.

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.